
Shivakrita Sitastuti

शिवकृता सीतास्तुतिः

Document Information

Text title : Shivakrita Sita Stuti

File name : shivakRitAsItAstutiH.itx

Category : devii, sItA, stuti

Location : doc_devii

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description/comments : bhushuNDirAmAyaNam | pashchimakhaNDa | adhyAya 19/1-33||

Latest update : August 26, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 26, 2024

sanskritdocuments.org

Shivakrita Sitastuti

शिवकृता सीतास्तुतिः

महद्वेव उवाच ।

अहं हरिः पद्मभवस्तथान्ये देवा पदङ्घ्रिद्वितयं प्रपन्नाः ।

भवन्ति लोके महतामपीशास्तां रामरामां प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ १ ॥

गुडयं य ते नाम यदास्ति नित्यं गृह्णन्ति यद्वै सलज्जति वेदाः ।

मातः स्फुटे तत्रप्रतिपाद्यरूपां त्वां देवतां कामपि संश्रयामि ॥ २ ॥

वनं प्रमोद्याप्यमनन्तकोटिश्रीजुष्टमानन्दमयं समन्तात् ।

त्वद्बल्लभो यत्र य रामचन्द्रो विभाति कन्दर्पपराध्वविषः ॥ ३ ॥

भक्त्या प्रयुक्तं तदहं श्रयामि भूत्वा कदाचित् भवतु कोऽपि गोपः ।

शिरं यदानन्दसमुद्रमग्नौ ब्रह्माक्षरं वेद न डिञ्चिदेतत् ॥ ४ ॥

तव स्वरूपं श्रुतिभिर्विमृग्यं ब्रह्मादित्यैरपि नैव गम्यम् ।

अधिप्रमोदाटविकुञ्जवीथिष्वदो विसर्पत्यभितः पदाभ्याम् ॥ ५ ॥

शङ्कारनामा रसराज उच्यैस्तवैव देहे कलिनप्रतिष्ठः ।

यदंशमात्रेण जगत्समस्तं विमोहित स्थावरजङ्गमाढ्यम् ॥ ६ ॥

लक्ष्मीः स्वयं या हरिसङ्गमेन प्रमोद्यन्ती लृष्टयं विभाति ।

सा त्वत्कटाक्षामृतभूरिवर्षैः प्रभाविनीति ध्रुवमेव वेदि ॥ ७ ॥

विना त्वदङ्घ्रिप्रभवप्रभावं कुतो भवेदृष्टिरिति प्रतीतम् ।

यतस्त्वदाराधनवञ्चितानां भवोदधौ द्रुमपरम्परैव ॥ ८ ॥

दिने-दिने यत्र तवोदयेच्छुः सप्पीसमूढो यतते त्वदीशम् ।

वशे विधातुं बहुभावनूत्यैः स ते विलासो लृष्टये ममास्ताम् ॥ ९ ॥

यथा पुमर्थाः पुरुषाय भोगा यच्छन्ति यत्वार उदीर्णरूपाः ।

तथा स्वतन्त्रः भवतु ते विलासः इलात्मकश्चैव इलार्पकश्च ॥ १० ॥

तवैव नित्यं वशवर्तिनी सा मायाभिधा शक्तिरनन्तरूपा ।

यथाभिलं मोडितमेतद्दुखैर्जगत्स्वरूपं परतन्त्रमेव ॥ ११ ॥
 अचिन्त्यरुपा करुणा भवत्याः शक्ता समुद्धर्तुमुद्येतिश्रुवान् ।
 नो येत्कथं द्रुस्तरमोडजालं विविध पारं परमं प्रयान्ति ॥ १२ ॥
 पितामहो यद्वितनोतिविश्वं रक्षन् उरिर्द्रावयते य दैत्यान् ।
 अहं तथा संहरणं करोमि तदेतदाभाति भवत्प्रसाद ॥ १३ ॥
 यतोऽभवद्वाज्मनसं निवृत्तं यदाप्यनावाप्यमिडास्ति किञ्चित् ।
 यदेव सर्वैर्भुनिभिर्गृहीतं तदेव रूपं परमं भवत्याः ॥ १४ ॥
 अनन्तशक्तिप्रभवप्रभावमनन्तसङ्ख्याका पुमर्थमूलम् ।
 अनन्तकालक्षपाणाक्षयं ते विद्येष्टितं मे हृद्ये यदास्तु ॥ १५ ॥
 तडिल्लतावस्थ सुवर्णवर्णं रामाभ्रसम्पर्कसदामनोक्षणम् ।
 ध्यातं न यैस्ते जननि स्वरूपं तेषां भवेऽस्मिन् जनुरेव मोघम् ॥ १६ ॥
 तावन्मुपे जाज्यमुद्येति भूयस्तावद्दृष्टो भवतीह लोकः ।
 तवन्न कान्तिप्रसरोऽस्मिन् देहे यावन्न तेऽजायत दृष्टिपातः ॥ १७ ॥
 अधिप्रमोदाटविकुञ्ज मध्ये श्रीरामयोगेन सदा स्फुरन्ती ।
 छन्दीवरश्यामललोचनां त्वां सम्पत्तिसंवित्तिकृते भजामि ॥ १८ ॥
 यद्वाग्भवं नाम निरुद्धं वीजं परात्मकं वेदसमूलमूलम् ।
 तत्तद्गुणः सन्निहितं समस्ततन्त्रेषु मन्त्रात्मतया भजामि ॥ १९ ॥
 कदाचिद्गुम्भीलितमानभावोन्नते भ्रुवौ मन्मथयापयाउ ।
 श्रीरामयन्द्रैकरसीन्द्रभाव्ये भजामि ते मुक्तकृपाकटाक्षे ॥ २० ॥
 वेदान्तवाक्येषु निगूढमुख्यैर्यत्तत्परं ब्रह्म विदेकमात्रम् ।
 तस्यापि येत्थं परमाप्रतिष्ठा तदा कथं वाञ्छिष्यत्वमेषि ॥ २१ ॥
 नित्ये मलिम्नि प्रथितप्रतिष्ठा त्वेके मडागाथगुणैकशुष्टा ।
 अगोचरा ब्रह्मशिवादिभिस्त्वमधिप्रमोदाटवि दृश्यसे वै ॥ २२ ॥
 कदापि पञ्चत्वमियाद्विरञ्चिस्तथा विरामं भजते रमेशः ।
 भजाम्यहं यैव विनाशभाव तदा त्वमीशः स्वयमेव यासि ॥ २३ ॥
 त्वद्दृष्टिपङ्केरुडगर्भधूली त्रिवेदमल्लीसुमनोमधूलीम् ।
 विचिन्वतां ज्ञानयथेष्वगम्यामधिप्रमोदाटवि किं न लप्स्ये ॥ २४ ॥

वेदान्तविज्ञानविनिश्चितार्थैर्योगेन कष्टेन गृहीतमन्धैः ।
 तत्त्वस्वरूपं प्रमुदाटवीनामाभीरकन्याभिरडो सुभापम् ॥ २५ ॥
 यथाकथञ्चिद्विषयैर्विमुक्ता नृपां मनोवृत्तिरुदीर्णरूपा ।
 त्वामप्रमेयामविलम्ब्य सीते कर्धनीया किमु मुक्तिमार्गे ॥ २६ ॥
 ये स्वाश्रयां य प्रवदन्ति मुक्तिं तेषामडम्भाविनष्टमात्रा ।
 ब्रह्मास्त्रिरूपाभलु चित्तवृत्तिरत्यर्थमेवप्रविभाति मोघा ॥ २७ ॥
 ये त्वत्पदाब्ज प्रभजन्ति सन्तस्तेषां परानुग्रहमात्रवश्या ।
 स्वं ब्रह्मधर्मं प्रविडाय मातः करोषि साश्चर्यचरित्रयर्थाम् ॥ २८ ॥
 रक्षांसि भूमेः प्रभिमातु कश्चित्तथा तरङ्गान् जलधेर्बिभर्तु ।
 तथापि मातस्तव द्रियकेलीगुणान् न सङ्ख्यातुमसौ समर्थः ॥ २९ ॥
 नमस्त्रिवेदीशिरसि स्थितायै ततोऽपि दौर्लभ्यतमान्वितायै ।
 स्वभक्तिमात्रैकसुलभात्मने ते श्रीसख्यिदानन्दपदीत्रतायै ॥ ३० ॥
 प्रमोदवनवीथीषु सलज्जानन्दिनी तु या ।
 सा त्वं जनकभूपस्य गृहे मातः समागता ॥ ३१ ॥
 भक्तानुग्रहकारिण्याः को जनाति तव डियाम् ।
 इलानुमेयमात्रत्वात्तथापि भलु गीयते ॥ ३२ ॥
 धृत्युख्यार्थं शिवः स्तोत्रं सीतायाः परमश्रियः ।
 सानन्दाश्रुमिलनेत्रं दण्डवन्प्रपतद्भुवि ॥ ३३ ॥
 धति श्रीमदादिरामायणे ब्रह्मभुशुण्डसंवादे पश्चिमपण्डे
 भरतलक्ष्मणीये सीताजन्मस्तुतावेकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥
 भुशुण्डिरामायणम् । पश्चिमपण्डे । अध्याय १९/१-३३ ॥

bhushuNDirAmAyaNam . pashchimakhaNDa . adhyAya 19/1-33..

Encoded and proofread by Mrityunjay Rajkumar Pandey

pdf was typeset on August 26, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

